

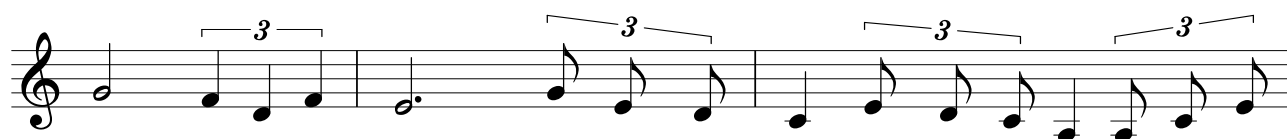
Em Là Của Anh

Nguyễn Đức Quang

♩ = 60

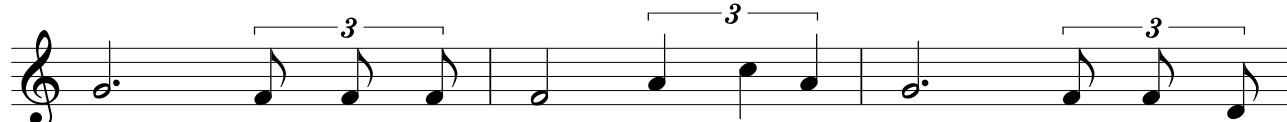
Khi ánh sáng khuất sau đường chân trời, Em là áng

mây, em là áng mây, áng mây muôn màu bóng mây mơ hồ mà anh trót

yêu, mà anh trót yêu Em là của anh, người đàn bà có đôi môi

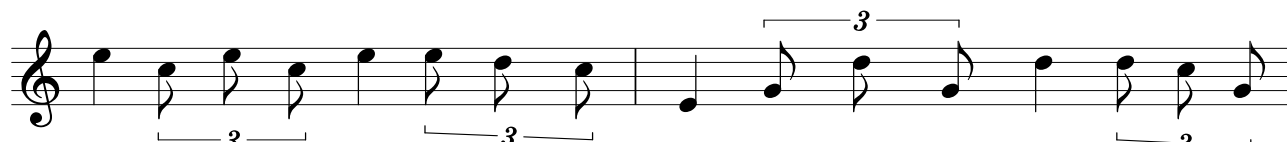
ngọt Đây người đàn bà, thương quá đi thôi Đã mang hồn

anh đi đâu về đâu mang theo mộng ước hôm nay ngày sau ánh sáng hồn

anh vướng theo chân em trong bản đàn chiều Em là của

anh của anh của anh, hét vang trong chiều chạy quanh chạy quanh, gió đưa xa

vời làm anh hụt hơi tiếng anh mỏng tanh Em là hiện

thân người giữ đời anh, mỗi đêm sẵn mỗi vòng tay lả lơi, ngát hương miệt

mài những đêm đông dài những đêm đông dài Cơn ước muốn đã cao tận lưng

đôi Em lặng lẽ ơi, mây lặng lẽ trôi khát khao không

ngừng có em bên mình ngồi đây với anh ngồi đây với anh

Em vừa bị giam vì lụy tình nốt trong cung nhạc Rộng bằng bầu

trời rộng ràng gọi mời lời hát liêu trai Em gọi hồn anh từ một lần nhan sắc mùa

xuân Ước vọng bưng lên chìm trong mắt ướt là em nốt anh

Em là của anh của anh của anh Em là của anh của anh của anh Em là của

1. 2.

anh!

...anh!